

Chojnacki, Jakub

Lek. med. Tadeusz Kalaszczyński - Małachowiak, nie żyje

Notatki Płockie 36/2-147, 62-63

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wego Płockiego, tej najstarszej w Polsce (zał. w 1820 r.) instytucji społecznej naukowo-kulturalnej.

W imieniu członków TNP, w imieniu Biblioteki im. Zielińskich TNP i Biblioteki Wojewódzkiej w Płocku i własnym żęgnam Cię, droga Sabino. Sit tibi terra masoviensis levis.

Rodzinie Zmarłej przekazuję wyrazy szczerego współczucia i żalu, jak również tu przybyłym koleżankom płockiej pracy bibliotekarce: Bożenie, Barbarze, Janinie i Wandzie.

Także kondolencje przekazuję warszawskim przyjaciółom Zmarłej, przede wszystkim pani Gabrieli Pauszer-Klonowskiej.

Lek. med. Tadeusz Kalaszczyński — Małachowiak, nie żyje

Dnia 5 maja 1991 r. zmarł po ciężkiej chorobie w Szpitalu Wojewódzkim im. prof. Marcina Kacprzaka w Płocku lek. med. Tadeusz Kalaszczyński. Pogrzeb odbył się dnia 8 maja na cmentarzu przy ul. Norbertańskiej. Przybyli liczni lekarze z prezesem Płockiego Towarzystwa Lekarskiego dr. med. Januszem Szaroszkiem. Przemówienia nad grobem wygłosili: senior lekarzy płockich dr hab. med. Tadeusz Garlej i honorowy przewodniczący Komitetu Wychowanków Małachowianki, prezes TNP dr inż. Jakub Chojnacki, który pożegnał Zmarłego słowami:

Stanęliśmy nad mogiłą lekarza medycyny — humanisty, Małachowiaka. Za Mickiewiczem mogę powtórzyć:

*Serce ustało, pierś już lodowata
Ścięły się oczy i usta zamaryły,
Na świecie jeszcze, lecz już nie
dla świata.*

Cóż to za człowiek? pyta wieszcz Adam i z bólem odpowiedzieć muszę to Tadeusz Kalaszczyński umarły.

I oto zebraliśmy się tu, aby go pożegnać. Jest wśród nas najbliższa rodzina, matka, żona, córka, syn, synowa, zięć, brat, krewni, są koledzy i przyjaciele.

Zmarły urodził się w 1931 r. w Bodzanowie Ziemi Płockiej. Tu uczęszczał dko szkoły powszechnej.

W 1950 r. ukończył sławetną Małachowiankę, z którą związany był potem stale pracą społeczną jako organizator Zjazdów Koleżeńskich i członek Komitetu Wychowanków. Z tą szkołą związany był i rodzinnie. Tu pracowała jego żona jako profesor języka polskiego. Małachowiankę także ukończyli córka, syn i synowa.

Dyplom lekarza otrzymał na Akademii Medycznej w Warszawie w 1955 roku.

W okresie swej prawie 30-letniej pracy zawodowej pełnił szereg odpowiedzialnych funkcji w służbie zdrowia w Opolu, Bartoszycach, a od 1970 r. w Płocku początkowo jako kierownik Wydziału Zdrowia, a następnie przez 5 lat jako dyrektor Wojewódzkiego Szpitala im. prof. Marcina Kacprzaka.

Jednak najlepiej czuł się przy łóżku chorego. Zdobył szereg specjalizacji: epidemiologa, lekarza ogólnego, internisty i wreszcie gerontologa.

Marzył o otwarciu nowoczesnego oddziału geriatry w Płocku, a potem w szpitalu w Kruku, gdzie pracował ostatnio jako ordynator oddziału internistycznego.

Jednak ciężka choroba sprzed 8 laty — udar mózgu — nie pozwoliła mu na dalszą pracę zawodową.

Tak jak kiedyś odważnie walczył o czyste powietrze i dobrą wodę pitną czy o ochronę środowiska w Płocku, wielokrotnie i skutecznie występując na sesjach Miejskiej Rady Narodowej, tak potem walczył ze swą niemocą fizyczną.

Lek. med. Tadeusz Kalaszczyński (1931—1991)

Był dumny, kiedy odrzucił łaskę, stając się coraz bardziej samodzielny.

Niestety, okrutna choroba powaliła go ponownie.

Personel Oddziałów Kardiologii Szpitali w Kruku i Szpitala Wojewódzkiego w Płocku walczył o życie Tadeusza przez 17 dni.

5-go maja odszedł od nas człowiek wielkiego serca, obowiązku i pracowitości. Był opiekunem młodzieży medycznej i jej wypróbowanym przyjacielem.

Wypełniał swym życiem jak najlepiej starożytną ale zawsze aktualną maksymę:

„Salus aegroti suprema lex”.

Nie wszyscy wiedzą, że parał się również poezją. Oto fragment jednego z wierszy:

„Zrywaliśmy kwiaty...

Jaśminy odurzały...

I płonęliśmy...

Gdziekolwiek kazał być los...

A teraz w łupinach bytu

szukam ziaren

źródlanej wody

i błysków meteorytów...

I tylko Wisła i kasztan zielony

wyśpiewa nasz trudny czas...”

Umarł, ale za Horacym może powtórzyć Non omnis moriar.

W imieniu społeczności Małachowiaków, w imieniu Towarzystwa Naukowego Płockiego, którego Zmarły był wielkim Przyjacielem i Darczyńcą —

Żegnaj Cię drogi Tadeuszu.

Niech Ci ta rodzinna mazowiecka ziemia leką będzie!

Pozostałej w głębokim smutku najbliższej Rodzinie: Matce Róży, żonie Teresie, córce Marzenie, synowi Jarosławowi, synowej Grażynie, zięciowi Pawłowi, bratu Włodzimierzowi, wnukom Magdzie i Łukaszowi

składam wyrazy szczerego współczucia i najgłębszego żalu.

NASI AUTORZY

Jakub CHOJNACKI

— doktor, inżynier, prezes TNP

Jerzy CHOJNACKI

— magister administracji, kierownik działu w Centrum Informatyki Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Płocku

Marian CHUDZYŃSKI

— doktor, nauczyciel historii w Technikum Samochodowym w Płocku, wiceprezes TNP

Alicja DĄBROWSKA

— mgr ekonomii, informatyk w Dyrekcji Budowy „ENERGOPOL” w Kijowie

Henryk DYMEK

— magister, nauczyciel historii w Zespole Szkół Zawodowych nr 2 w Sierpcu, członek TNP

Paweł FIJAŁKOWSKI

— magister archeologii, pracuje w Żydowskim Instytucie Historycznym w Warszawie

Michał M. GRZYBOWSKI

— ks. doktor hab. sekretarz Sekcji Historycznej TNP

Wanda KACZANOWSKA

— magister, st. kustosz, wicedyrektor Biblioteki im. Zielińskich TNP, członek TNP

Jan PRZEDPEŁSKI

— doktor, pracownik Zakładów Jajczarsko Drobiarskich w Płocku, członek TNP

Ewa SERAFIMOWICZ

— mgr administracji, inspektor wojewódzki w Biurze Pełnomocnika Wojewody d/s Informatyki — Urząd Wojewódzki w Płocku, członek TNP

Włodzimierz SERAFIMOWICZ

— magister inż. budownictwa lądowego, specjalista w P.B.P. „PETROBUDOWA” w Płocku, członek TNP

Anna STOGOWSKA

— doktor, b. dyrektor Biblioteki im. Zielińskich TNP, członek TNP

Janusz ZMYSŁOWSKI

— magister inż. mechanik, informatyk w Centrum Informatyki Ochrony środowiska i Gospodarki Wodnej w Płocku